

Tänk om det blir kallare?

Solens makt över klimatet

Av Tege Tornvall
Nätverket Klimatsans (2016)

Tege Tornvalls nya bok *Tänk om det blir kallare? – Solens makt över klimatet* är en fantastiskt innehållsrik, faktaspäckad och pedagogiskt bok, som ger svar på alla de frågor man kan få i samband med den infekterade debatten om klimatet. Jag hoppas den blir läst av alla som är osäkra över hur det egentligen står till. Är det på väg att bli varmare? Pågår det en global uppvärmning? Är koldioxidutsläppen det enorma hot som vissa vill göra gällande? Eller är det istället på väg att bli kallare?

Kan det vara, som bland andra Tege Tornvall gör gällande, att det knappast alls är människorna som påverkar klimatet utan Solens olika processer? Kan det vara så att koldioxiden egentligen är växternas nödvändiga näring och därmed indirekt också det för oss människor. Ger mer koldioxid i atmosfären mer växtlighet och därmed ökade skördar för oss människor? Kan det till och med vara så att jakten på CO₂ riskerar att hota livet på Jorden? Tege Tornvall svarar på alla dessa frågor.

Vem är Tege Tornvall?

På allra sista sidan i boken presenterar Tege Tornvall sin CV. Han är en erfaren fackjournalist sen över 50 år tillbaka. Redan på 60-talet var han researcher och reporter för *Veckans Affärer*. Sen dess har han medverkat i massor med tidskrifter, som exempelvis *Ny Teknik*, *Teknisk Tidskrift*, *AutoTechnology*, *Automotive News Europe*, *Autosport* och *Motorsport Aktuell* för att nämna några. Helt klart har han djupa expertkunskaper när det gäller bilar, motorer, teknik och energifrågor.

Hans intresse för klimatet väcktes när han var redaktör för Nordens enda facktidning för fordonsindustri. Han berättar att kända professorer varnade för att ökande koldioxid i atmosfären skulle leda till en farlig uppvärmning. När Tege Tornvall frågade om Solens roll för klimatet fick han inget svar. Då blev han skeptisk och började undersöka. Han fann, liksom jag gjorde när jag började studera frågan, att det fanns tusentals forskare som var skeptiska till tesen om global uppvärmning. Det ledde till att han gav ut boken *Solen driver vårt klimat*

– *Vetenskap, debatt och politik* (2013), som jag skrev en artikel om och som publicerades i *DSM* nr 1/2015.¹ Även jag summerade mina klimatstudier i boken *Att leka Gud – Om klimatdebatten, geoengineering och en ny världsordning* (2015).

Tege Tornvall och jag är helt eniga om många miljöfrågor, exempelvis att hushålla med ändliga resurser, att minska giftiga utsläpp och mycket mera, men vi menar båda att människan inte kan påverka klimatet på det sätt som ”klimatalarmisterna” påstår, han med avsevärt mycket mer sakkunskap än vad jag har. Jag läser och lär och Tege Tornvalls bok är verkligen en viktig källa till fakta och vetenskapliga kunskaper.

Klimatets fyra huvudkomponenter

Klimatet har fyra komponenter, *haven, atmosfären, molnen* och *nederbörden*. Tege Tornvall diskuterar dessa komponenter var för sig. ”Alarmisterna”, d.v.s. de som påstår att koldioxidutsläppen nu blivit så stora att den globala uppvärmningen hotar mänskligheten, menar att haven höjs av värmen, bland annat på grund av att isarna vid nord- och sydpolerna smälter och att smältande landisar på Grönland och i Antarktis skulle farligt höja haven. Författaren visar med fakta och referenser till forskare att detta inte stämmer. Han redovisar att forskare som återkommer till tidigare läger på isarna finner lägren täckta med snö och is. Nederbörd och sträng kyla bygger på isarna.

Atmosfären består av gaser, som hålls kvar av Jordens dragningskraft. Dagens atmosfär består av 78 procent kväve, 21 procent syre, 0,9 procent argon och 0.1 procent koldioxid och andra gaser. 3 procent är vattenånga, men ”*den ingår inte i atmosfärens permanenta blandning av gaser*”, skriver författaren (s. 29).

Tege Tornvall beskriver hur molnen, nederbörden och vindarna påverkar vädret och klimatet. Men den främsta källan till klimatförändringar är cykliskt växlande solmagnetism och kosmisk instrålning. Och klimatförändringar sker hela tiden och har skett under hundramiljontals år. Ibland blir det varmt, som exempelvis under långa perioder för ca 270-33 miljoner år sedan. Ibland blir det kallt, ibland mycket kallt som under långa istider. 1900-talets lilla uppvärmning är en återhämtning från den Lilla istiden ca 1280-1870, när det periodvis rädde allvarlig missväxt och verkliga nödår (s. 100).

Jag uppskattar de många olika faktalistor som Tege Tornvall presenterar i boken. Det gör boken till en ovärderlig uppslagsbok när jag vill leta efter argument och fakta. Det hade underlättat med ett index i slutet, men man kan inte få allt.

Ett exempel på en sådan lista är *Missar och överdrifter* (s. 52f). Här radar Tege Tornvall upp ett stort antal ”teser” som FNs klimatpanel IPCC utgår ifrån

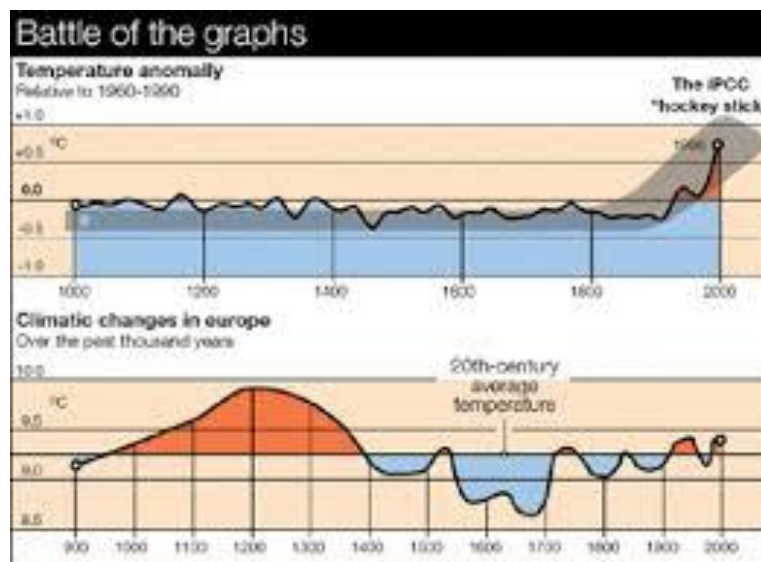
¹ Artikeln ligger också på min Boksida, http://www.piahellertz.com/Solen_driver_vart_klimat.pdf

och som vid närmare granskning visar sig vara felaktiga eller falska. Det är teser som att den ökande koldioxiden värmer Jorden, att temperaturen kommer att öka, att uppvärmningen fått malariamyggan att flytta norrut, att isarna på Grönland och Antarktis smälter, att koldioxiden gör haven surare, att korallerna försuras och dör av mer koldioxid och många flera. Författaren presenterar de fakta som visar att samtliga teser vilar på felaktig grund. IPCCs teser bygger på datormodeller, som ofta leder till felaktiga resultat. Författaren skriver när det gäller datormodeller: ”Skräp in = Skräp ut!” (s. 20).

IPCCs ”experter”

Tege Tornvall refererar till den kanadensiska klimatjournalisten *Donna Laframboise* och hennes avslöjande bok *The Delinquent Teenager* (Den försumliga tonåringen) (s. 55). Flera av de experter som IPCC använder sig av är ungdomar som ännu inte är färdiga med sina forskarstudier eller ens sin magisterexamen. Författaren skriver: ”De facto utser IPCC många skribenter inte efter kompetens utan för att de skall rättvist representera FN:s olika medlemsländer” (s. 57). De använder också skribenter från olika intressegrupper, exempelvis *Greenpeace* och *Världsnaturfonden*, vilka kan antas ha sina egna agendor att driva. IPCC väljer att inte ta upp kritiska fakta från forskare som har en annan bild av verkligheten än IPCC.

Dessutom avslöjades IPCC med att använda manipulerade data när hackade e-mail visade att framstående forskare medvetet försökt dölja data som skulle ha blivit besvärliga för IPCCs agenda. Dokumenten spreds i november 2009, ”*Climategate*” (s. 66f). Bland annat skulle sanna data ha avslöjat att den s.k. ”*hockeyklubban*” som professor *Michael Mann* presenterade, och som sen låg till grund för exempelvis *Al Gores* framföranden och film, *En obekväm sanning*, egentligen vilade på manipulerade data.

Bilden hämtad från Google

”Hockeyklubban” (den övre grafen) byggde på data där medeltidens värme och lilla istidens kyla hade tagits bort (se den nedre grafen).

Mätdata

För mig är det obegripligt hur man mäter genomsnittstemperatur på Jorden. Inte blir det begripligare efter att ha läst Tege Tornvalls alla siffror. Eller snarare blir det begripligare varför det är obegripligt. Mätningarna bygger på termometrar som sitter lite här och var i världen. Men den allra största ytan på Jorden, 71 procent, är hav (s. 9). Över 10 procent av landytan är täckt av is, på Grönland upp till 3 kilometer tjock och i Antarktis upp till 4,5 kilometer. Det är stora växlingar mellan dag och natt och mellan årstider. Var mäter man?

Tege Tornvall skriver: ”Hur kan 1900-talets av IPCC uppskattade 0,74 graders uppvärmning vara farlig, när Jorden med mycket rikare växt- och djurliv har upplevt 3-5 och även 10-20 gånger högre CO₂-halter med 5-10 grader högre medeltemperatur – långt innan människan ännu fanns?” Ja det undrar jag också.

Dessutom förändras antalet mätstationer. Författaren berättar att omkring 1990 halverades antalet amerikanska mätstationer. De som försvann låg ofta ensligt och kallt. Det ökade medeltemperaturen för de kvarvarande trots att den faktiska temperaturen inte steg (s. 15). Många mätstationer ligger också alltför nära byggnader.

Kritiska forskare

Författaren har gjort en lång lista över ett stort antal kritiska forskare och författare och citat från deras uttalanden. Listan fick fem sidor i boken, från A till Ö. Tege Tornvall har gjort ett fantastiskt arbete med att samla ihop namn och citat. En överraskning för mig var Dr. *Buzz Aldrin*, testpilot och astronaut ”med svenskt påbrå” som säger att ”*Klimatet har växlat under miljardtals år*” (s. 44ff).

Författaren berättar att han sen år 2006 har listat nära 1,500 kvalificerade ”*klimatskeptiker = klimatrealister*” (s. 50). De betvivlar inte att klimatet förändras, det har det alltid gjort och det kommer det alltid att göra. De är skeptiska till att människans verksamheter märkbart påverkar klimatet, och det har jag också blivit skeptisk till. Författaren menar att det finns tiotusentals kvalificerade klimatrealister. Han konstaterar dock också att många sannolikt undviker att göra sin kritiska röst hörd eftersom de då skulle förlora forskningsanslag. När de går i pension har de större frihet att tala fritt.

Jag skriver detta samma dag, den 9 november 2016, då det står klart att *Donald Trump* blir nästa president. Han menar att teorin om den globala uppvärmningen är fel, vilket han blir hånad för av *Hillary Clinton*, som, liksom *Barack Obama*, är ”*klimatalarmister*”.

Hot skapar politik

En annan intressant lista är den över skräckscenarier som politiker och makthavare förmedlat för att vinna gehör för sina agendor. Listan sträcker sig från år 1957 till 2010 (s. 74). I stor utsträckning handlar de om energi, miljö och klimat. Tege Tornvall skriver: ”... *hotande människodrivna uppvärmning samt peak oil passade för globala, överstatliga organ, beslut och åtgärder perfekt som skäl för opinion och politik. Utan hot från nazism och kommunism gällde det att hitta nya hotbilder att ena människor mot – och få dem att utan protester betala mer skatt för mer politik ... Det är svårt att driva politik utan problem att lösa. ...*” (s. 73).

Skrämselteorin om den globala uppvärmningen är politik, inte vetenskap. Att läsa om hur exempelvis IPCC är uppbyggt och arbetar är skrämmande. Och dem litat de flesta av världens regeringar på, även vår svenska. Åtminstone officiellt eftersom det lönar sig, politiskt och ekonomiskt. Det är politiker i regeringar som styr vad som ska stå i IPCCs rapporter, inte forskares vetenskapliga resultat (s. 58).

Det är intressant hur massmedia framställer hoten, exempelvis med foton.

Bilder som liknar denna används i debatten. Men Tege Tornvall betonar att koldioxid är en osynlig, lukt- och smakfri gas och utgör växtlighetens livsnödvändiga näring. Vit rök från skorstenar är vattenånga och svart rök är sot.

Tege Tornvall refererar en hel del från fil.dr. *Jacob Nordangårds* doktorsavhandling *Ordo ab Chao* (Ordning från Kaos) på Linköpings universitet, där han redogör för de globala nätverken i världen, organisationer, institut, stiftelser, politiker och affärsmän som skapat grupper för att påverka politiken (s. 70). Jag vill varmt rekommendera Jacob Nordangårds artiklar om *Rockefeller och klimathotet* på Klimatupplysningens hemsida. Artiklarna sätter in klimatfrågorna i ett globalt, politiskt sammanhang.²

² Det är totalt 10 mycket läsvärda artiklar. Del 1 finns på <http://www.klimatupplysningen.se/2016/05/06/rockefeller-controlling-game-del-1/>

Solens roll

Bokens undertitel är *Solens makt över klimatet*. Det innebär att författaren ingående redovisar forskning och fakta om Solen och Solens aktiviteter. Han visar med bilder och modeller skillnaderna mellan olika solaktiviteter, mellan en mindre aktiv Sol, en måttligt aktiv Sol och en aktivare Sol (s. 19). Han visar hur Solens magnetiska strålning skyddar solsystemet mot den inkommande kosmiska strålningen. Hur forskare över huvud taget kan undgå att diskutera Solens roll för klimatet är verkligen en gåta. Men det är klart – då skulle datormodellerna som IPCC presenterar avslöjas.

Alternativa energiformer

Tege Tornvall tar naturligtvis också upp alternativa energiformer. Bland annat redovisar han olika energislags utnyttjandegrad med ca 90 procent av totalt tillgänglig tid för kolkraft, ca 80 procent för kärnkraft, 40-50 procent för vattenkraft, 20-25 procent för vindkraft och under 10 procent för solkraft. Han påpekar att man behöver reservkraft när det inte blåser eller är solsken – och att reservkraften oftast är kol-, kärn- eller vattenkraft.

Han pekar också på vindkraftens olycksrisker och kallar vindkraftverken för ”roterande giljotiner”. Fåglar och fladdermöss krossas av rotorbladen. Rotorblad som lossnar kan slungas över en kilometer bort. ”Rasande torn krossar allt i sin väg” (s. 118).

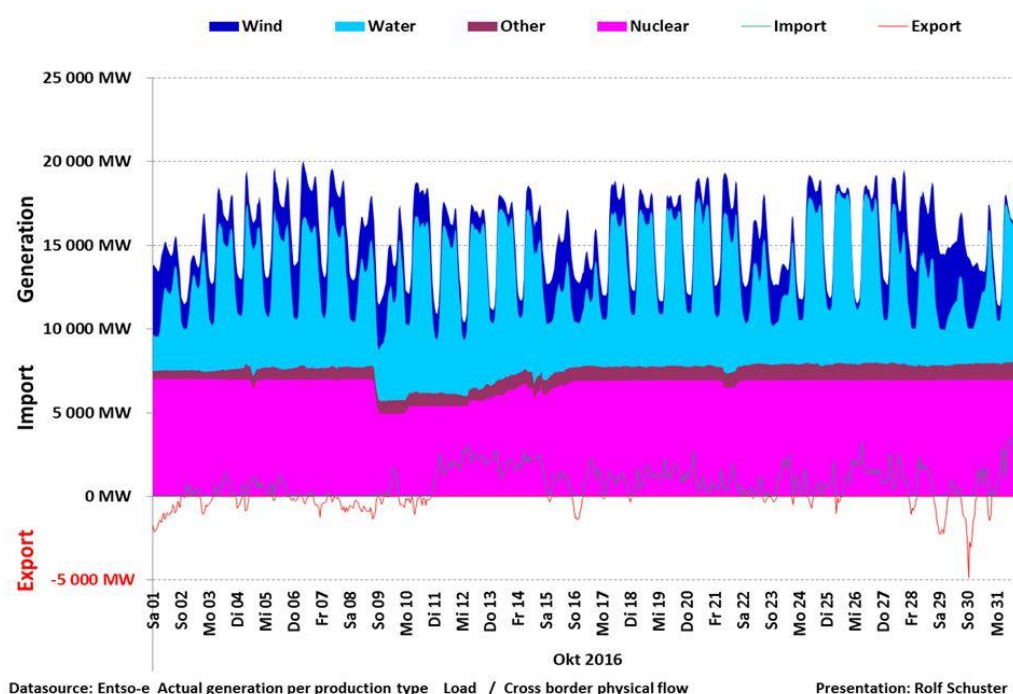

Bilden hämtad från Google

Solenergin verkar inte heller vara en lönsam insats. ”Solen lyser inte alltid”. Tege Tornvall listar några faktorer som begränsar utbytet av solenergin: ”Låg solvinkel närmare polerna, lång vinter närmare polerna, natt halva dygnet, skymmande moln och enorma landytor behövs” (s. 118).

Vi i Norden bor ju närmare en pol och behöver värmen mer än de som bor vid ekvatorns länder. Ett avsnitt har fått rubriken *Sverige: kallt, mörkt – och dyrt!* Sverige hör till Jordens kallaste, mörkaste och mest glest befolkade länder. Tege Tornvall menar att en av våra fördelar gentemot andra länder är billig energi från vatten- och kärnkraft (s. 115). *Klimatsans* presenterar elproduktionen varje månad. I oktober 2016 såg diagrammet ut på följande sätt:

Bilden är hämtad från Klimatsans, <http://klimatsans.com/aktuellt-4/>.

Här är det tydligt vilka energiformer vi har störst beroende av. Det är enormt viktigt att våra politiker inte faller för ovetenskaplig propaganda, utan verkligen fattar beslut på gedigen forskning. Det som sker nu oroar.

Författaren konstaterar också att odling av biobränslen tar mark från livsmedelsproduktion.

Under rubriken ”Gröna” konkurser för flera miljarder listar författaren ett stort antal misslyckade projekt med alternativa energiformer (s. 117).

Det verkar bli kallare igen

Författaren presenterar en lista över temperaturen och CO₂-halten från omkring 500 miljoner år tillbaka fram till dagens datum (s. 27). Det är en lista som ”alarmisterna” missat att ta del av. Vi är nu inne i en slutfas av en varm period. Solen visar låg aktivitet. NASA har konstaterat en kraftigt ökad kosmisk strålning in i atmosfären (s. 26). Solens lägre aktivitet innebär att skyddet ot den kosmiska strålningen har minskat. Till och med IPCC har motvilligt medgivit att ingen uppvärmning skett på snart 20 år. Tege Tornvall menar att det är viktigt för politiker att nu börja planera för ett kallare klimat, inte för ett varmare (s. 26). Det är inget trevligt framtidsscenario. Jag föredrar värme.

Avslutningsvis

Boken är full med bilder och modeller för att synliggöra innehållet i och för att underlätta förståelsen av texten. De är mycket pedagogiska och klargörande. Det gör att läsningen av de många siffrorna blir överkomliga, även för en läsare som inte är så bekväm med siffror. Boken är verkligen ett måste för den som vill sätta sig in i klimatdebatten och samla argument för att själv ta ställning. Sju sidor referenser visar en gedigen kunskapsgrund. På de sista två sidorna presenterar Tege Tornvall en samlad lista över klimatfrågans nyckelfakta, så som de presenteras i de olika kapitlen. Ännu en användbar lista som gynnar eftertanken. Jag känner mig också stolt över att få bidra med min bok i den långa listan med Klimatskeptiska böcker i slutet av boken. Mitt råd är: Köp boken så den finns i bokhyllan vid behov.

Boken kan beställas på tege.tornvall@telia.com.